

Wie kann ich mit meinem Kind sprechen, wenn...

... an der Schule sexueller Missbrauch an Schüler_innen durch einen Lehrer aufgedeckt wurde?

Ihr Kind braucht Sie jetzt.

Für Kinder, die von sexueller Gewalt betroffen sind, ist es enorm wichtig, wie nach der Aufdeckung die erwachsenen Bezugspersonen (Eltern, Lehrer, Lehrerinnen, andere wichtige Personen für das Kind) reagieren. Wenn betroffenen Kindern geglaubt wird, wenn sie Trost und Unterstützung bekommen, wenn ihr Verhalten nicht in Frage gestellt wird und die Schuld ausschließlich dem Täter gegeben wird, dann können Kinder solche schwierigen Erfahrungen meist gut verarbeiten. Aber es braucht die Anerkennung der vielleicht ambivalenten, vielen, vielleicht auch verwirrenden Gefühle des Kindes. Täter verwirren Kinder. Es ist ganz normal, dass betroffene Kinder sehr verwirrt und wütend auf den Täter sind und ihn gleichzeitig vielleicht verteidigen oder noch sehr mögen und vielleicht auch vermissen.

Trösten Sie Ihr Kind, wenn es betroffen sein sollte von Übergriffen oder sonstigen Formen von sexueller Gewalt durch den Lehrer. Trösten Sie Ihr Kind auch, wenn es nicht betroffen ist, aber der eigene Lehrer oder jedenfalls ein Lehrer dieser Schule sich als kriminell und gemein herausstellt. Niemand möchte so einen Lehrer an der eigenen Schule wissen. Manche Kinder brauchen auch Trost für ihre Gefühle von Verlust und Traurigkeit, weil sie den Lehrer sehr mochten oder/und große Aufmerksamkeit von ihm bekommen haben.

Fragen Sie Ihr Kind nicht aus.

Bieten Sie an, da zu sein, wenn Ihr Kind sprechen will, auch über Schwieriges, Belastendes. Aber ermutigen Sie Ihr Kind auch, mit einer oder mehreren anderen Personen zu sprechen, wenn es nicht mit Ihnen sprechen möchte.

Ihr Kind entscheidet, ob es mit Ihnen oder überhaupt über all das spricht oder nicht. Egal, ob es selbst betroffen ist oder nicht.

Erzählen Sie, dass Sie von der Schule informiert wurden (oder auf einem Elternabend waren und erfahren haben), was der Lehrer gemacht hat. Das kann zum Beispiel so klingen:

Der Lehrer (Name des Lehrers) hat Kinder und Jugendliche in sexuelle Sachen, komische Spiele und unpassende Berührungen verwickelt. Kein Erwachsener darf das mit Kindern und Jugendlichen tun. Ein anderes Wort dafür ist sexuelle Gewalt. Oft machen Menschen das so, dass Kinder und Jugendliche ganz verwirrt sind oder sich nicht auskennen, oft wird ihnen eingeredet, dass sie das selbst gewollt haben, es ihnen gefällt oder dass sie irgendwie Schuld dran sind. Oft haben solche Leute auch viele positive Seiten und können gut mit Kindern umgehen, sind sehr beliebt. Manchmal gefallen solche sexuellen Berührungen durch den Lehrer Kindern vielleicht sogar. Das alles ändert nichts daran, dass Erwachsene das nicht dürfen. Und das wissen alle Erwachsenen, deshalb machen sie es geheim und verlangen immer, dass es niemand weitersagen darf. Manchmal drohen sie Kindern sogar, dass etwas Schlimmes passiert, wenn sie es weitersagen. Menschen, die so etwas tun, wollen sich mächtig fühlen. Wie ein König, der alles machen kann. Er hat auch die anderen

Lehrerinnen und Lehrer angelogen und getäuscht und es ist auch für viele schockierend und traurig, dass das passieren konnte.

Falls Sie große Wut gegenüber dem Lehrer haben, besprechen Sie diese Wut NICHT mit ihrem Kind. Vielleicht hat Ihr Kind den Lehrer sehr gemocht oder bewundert. Sie verhindern damit, dass Ihr Kind mit Ihnen sprechen will.

Es braucht sehr viel Zeit, bis Betroffene oder Zeug_innen die positiven Gefühle für einen Täter ablegen und sehen können, was er getan hat.

Falls Sie nicht glauben (können), dass der Lehrer kriminell gehandelt hat, besprechen Sie Ihre Zweifel mit anderen Erwachsenen, aber nicht mit Ihrem Kind.

Große Klarheit ist jetzt wichtig. Richtige Informationen sind wichtig. Relativierungen helfen Ihrem Kind nicht.

Schweigen hilft immer nur dem Täter.

Jeder noch so unbeholfene oder holprige Versuch, auf Fragen Ihres Kindes richtige Antworten zu geben, ist besser, als zu schweigen.

Stellen Sie etwas dazu, um Ihrem Kind quasi sortieren zu helfen, was da los war und ist. Sagen Sie, dass Sie beschäftigt sind damit, dass ein Lehrer so nett wirken kann und dann so kriminelle Sachen tut. Wenn Ihr Kind darüber reden möchte, überlegen Sie gemeinsam, wie der Lehrer das geschafft hat, alle zu täuschen, sodass niemand etwas merkt. So etwas zu überlegen, entlastet die Kinder. Nicht die Kinder haben etwas falsch gemacht, sondern der Lehrer hat so genau geplant, was er macht und hat alle manipuliert und seinen Plan durchgezogen, sexuelle Übergriffe auf Kinder zu setzen. Er hat alle getäuscht. Das zu wissen, hilft, um sich nicht selbst schuldig zu fühlen.

Kinder, die betroffen sind, möchten meist nicht, dass viele Leute davon wissen. Achten Sie diesen Wunsch, ohne Geheimhaltung zu versprechen. Sie brauchen vielleicht selbst Hilfe oder Ihr Kind braucht Hilfe, also können Sie keine Geheimhaltung versprechen. Sie können aber versprechen, den Namen Ihres Kindes nicht zu sagen und vor allem, eine mögliche Betroffenheit Ihres Kindes nicht allgemein öffentlich zu machen.

Holen Sie sich selbst Hilfe, wenn Sie aus welchen Gründen auch immer, Ihr Kind nicht stärken können. Hilfe holen ist keine Niederlage, sondern mutig und hilfreich.

Kinder sind nie schuld an sexueller Gewalt durch Erwachsene.

Es gibt an verschiedenen Schulen und pädagogischen Einrichtungen in verschiedenen Zeiten und von verschiedenen Personen ausgeübte sexuelle Gewalt. Das liegt nicht an der jeweiligen Schule. Das liegt einzig und allein an der Person, die die sexuellen Übergriffe gesetzt hat.

Aber eine Schule kann viel tun, um sich in Zukunft besser schützen zu können. Aus dem schlimmen Anlass heraus sollte alles getan werden, damit es nicht mehr so weit kommen kann. Es braucht nach einer Zeit der Krisenintervention eine Zeit der Aufarbeitung innerhalb der Schule und des Kollegiums und schließlich eine Art Neubeginn. All das geht nicht von einem Tag auf den anderen. Es braucht Zeit, Geduld und viel Engagement von dem Kollegium, von der Schulleitung, vom Krisenteam und auch von den Eltern und Schülerinnen und Schülern. Aber es ist möglich, als Schule ein Schutz- und Präventionskonzept zu entwickeln und umzusetzen, damit Ihr Kind wieder Vertrauen in die Schule haben kann und Sie als Eltern sich gut informiert fühlen und Ihr Kind in der Schule (wieder) gut aufgehoben wissen.

Kako mogu da razgovaram sa svojim d(j)etom ako...

... je u školi došlo do seksualne zloupotrebe đaka od strane učitelja?

U tom trenutku ste potrebni vašem d(j)etetu.

Za d(j)ecu koja su žrtve seksualnog nasilja je najvažnije to kako odrasle osobe od pov(j)erenja (na prim(j)er roditelji, učitelji, učiteljice i druge osobe koje su za d(j)ete bitne) reaguju nakon što se nasilje razotkrije. Ako se d(j)eci v(j)eruje, ako dobiju ut(j)ehu i podršku, ako se njihovo ponašanje ne dovede u pitanje i krivica se pripíše isključivo počinitelju, onda d(j)eca najčešće mogu dobro da obrade teška iskustva kroz koja su prošla. Također je potrebno priznati i prihvatiti najčešće ambivalentna ili zbunjujuća d(j)ečija os(j)ećanja. Počinitelji zbunjuju d(j)ecu. Sasvim je normalno da su d(j)eca koja su doživ(j)ela seksualno nasilje zbunjena, da su možda b(ij)esna na počinitelja, ali i da ga možda istovremeno opravdavaju, da ga čak još uv(ij)ek vole ili im on možda nedostaje.

Pružite vašem d(j)etetu ut(j)ehu ako je doživ(j)elo neku vrstu seksualnog nasilja od strane učitelja. T(j)ešite vaše d(j)ete i u slučaju da ono samo nije žrtva, ukoliko se saznalo da je učitelj u njegovoj školi počinio ovo kriminalno d(j)elo. Niko ne želi da ima takvog učitelja u svojoj školi, tako da i d(j)eca koja nisu žrtve mogu da budu potrešena. Neko d(j)eci je potrebna ut(j)eha, jer možda os(j)ećaju tugu i gubitak ako su vol(j)eli tog učitelja ili ako su dobijali dosta pažnje od njega.

Pokušajte da ne ispitujete vaše d(j)ete.

Ponudite se i budete tu ako vaše d(j)ete želi da priča o ovim teškim i opterećujućim stvarima. Ali takođe ohrabrite vaše d(j)ete da o tome razgovara i sa drugim osobama, ako možda ne želi sa vama da priča.

Vaše d(j)ete odlučuje da li će razgovarati sa vama o tome ili ne, bez obzira na to da li je ono samo doživ(j)elo nasilje ili ne.

Kažite d(j)etetu, da vas je škola informisala (ili da ste bili na roditeljskom sastaku i tamo saznali), šta je taj učitelj radio. To bi na prim(j)er moglo ovako da izgleda:

Učitelj (ime učitelja) je d(j)ecu i omladinu upetljao u seksualne stvari, u čudne seksualizirane igre i neprim(j)erene dodire. Ni jedna odrasla osoba to ne smni(ij)e da radi sa decom i omladinom. To se zove seksualno nasilje. Odrasli ljudi koji to rade najčešće zbunjuju d(j)ecu i njihova os(j)ećanja, tako da d(j)eca ne znaju šta se dešava. Oni d(j)eci često kažu da su ona sama to žel(j)ela, da se njima samima to dopada ili da su sami krivi za to što se desilo. Ljudi koji to rade često imaju i puno pozitivnih strana i dobro se slažu sa d(j)ecom, d(j)eca ih često vole. Nekada ti seksualni dodiri čak možda i prijaju deci. Sve to ne m(ij)enja činjenicu da odrasli to ne smiju da rade. Sve odrasle osobe znaju da je to zabranjeno, zbog toga se i trude da to rade tajno i uv(ij)ek zaht(ij)evaju od d(j)ece da ni sa kim o tome ne pričaju. Oni ponekad čak i pr(ij)ete d(j)eci da će se nešto strašno dogoditi ako nekome nešto kažu. Odrasli koji to rade ustvari žele da se osećaju moćno. Kao neki car koji ima pravo sve da radi. Taj učitelj je čak i druge učitelje i učiteljice slagao i nasamario, zbog toga su i oni trenutno šokirani i tužni da je tako nešto moglo da se dogodi u njihovoj školi.

Ako vi sami os(j)jećate veliki b(ij)es prema tom učitelju, nemojte da pričate o tome sa vašim d(j)etetom. Možda je vaše d(j)ete vol(j)elo tog učitelja ili mu se divilo. Time ćete samo onemogućiti da vaše d(j)ete sa vama o tome razgovara.

Najčešće treba puno vremena da d(j)eca koja su doživ(j)ela ili sv(ij)edočila seksualnom nasilju prevaziđu svoja pozitivna os(j)jećanja prema počinitelju i uvide šta je on uradio.

U slučaju da ne možete da v(j)erujete da je učitelj počinio takvo kriminalno d(j)elo, razgovarajte o vašoj sumnji sa drugim odraslim osobama, ali ne sa svojim d(j)etetom.

U ovom trenutku je za vaše d(j)ete najbitnija jasnoća. Bitno je da dobije prave informacije. Relativizovanje onoga što se dogodilo nikako na pomaže vašem d(j)etetu.

Ćutanje pomaže samo počinitelju. Svaki neusp(j)eli ili nespretn pokušaj da na pitanja vašeg d(j)eteta date ispravne i tačne odgovore je bolji od ćutanja.

Pokušajte da pomognete vašem d(j)etetu da razum(ij)e i u svojoj glavi posloži šta se to dogodilo. Kažite da vas opterećuje to što se desilo, da jedan učitelj koji deluje tako fino može da poćini takva kriminalna d(j)ela. Ako vaše d(j)ete želi da prića o tome, razmislite skupa kako je tom učitelju pošlo za rukom da sve oko sebe prevari, kako to da niko ništa nije prim(j)etio. Razmišljanje o ovome d(j)ecu rast(ij)erećuje jer im pojašnjava da d(j)eca nisu ništa pogrešno učinila, već da je taj učitelj taćno isplanirao šta i kako će uraditi. On je izmanipulisao sve oko sebe, uspio je da sve prevari i sprovede svoj plan. Ovo znanje d(j)eci pomaže da se ne os(j)jećaju krivima.

D(j)eca koja su doživela seksualno nasilje najčešće ne žele da puno ljudi za to sazna. Uvažite ovu želju koliko je moguće, bez da obećate držanje u tajnosti. Možda je i vama samima u tom trenutku potrebna podrška ili vaše d(j)ete treba pomoć, što znaći da ne možete da obećate tajnost. Ono što možete da obećate vašem d(j)etetu je da nećete reći njegovo ime i da nećete javno objaviti da je vaše d(j)ete bilo ųrtva.

Potražite pomoć ako, iz kojih god razloga, sami ne možete da podržite vaše d(j)ete. Potražiti pomoć ne predstavlja poraz, već vrlo hrabar i koristan korak.

D(j)eca nikad nisu kriva za seksualno nasilje od strane odraslih.

Seksualno nasilje se na ųalost dešava u najrazlićitim školama i pedagoškim ustanovama i od strane razlićitih osoba. To nema veze sa specifićnom školom. Odgovornost je iskljućivo na osobi koja je poćinila seksualno nasilje.

Ali škola je ta koja može puno toga da uradi kako bi se u budućnosti bolje zaštitila. I posle najgoreg iskustva moguće je učinti puno toga, kako se tako nešto ne bi opet dogodilo. Nakon perioda krizne intervencije nastupa period obrade toga što se zbilo na nivou škole, kako bi moglo da dođe do neke vrste novog početka. To se naravno ne može desiti preko noći. Potrebno je dosta vremena, strpljenja i puno angaųovanja od strane učitelj_ica, školske uprave, kriznog štaba i također od strane roditelja i đaka. U svakom slučaju je moguće da škola razvije i prim(j)eni koncept zaštite i prevencije, kako bi d(j)eca vratila pov(j)erenje i kako bi ste se vi kao roditelj os(j)jećali informisano i bili sigurni da je vaše d(j)ete u svojoj školi (ponovo) zaštićeno i u dobrim rukama.

How can I talk to my child when...

... it has been uncovered that there has been sexual abuse of students through a teacher at the school?

Your child needs you now.

For children who have been afflicted by sexual abuse, it is very important how their caregivers (parents, teachers, other important figures in the life of the child) react. If the affected children are surrounded by people who believe them, if they are comforted and receive support, if their actions are not questioned, and if the blame is placed solely on the perpetrator, then children are usually able to process the difficult experiences well. However, there is a need to recognise that the children may feel ambivalent and may experience many conflicting and confusing emotions. Abusers confuse children. It is very normal that affected children feel confused and angry towards the perpetrator, while at the same time defending him, or still liking and maybe even missing him.

Comfort your child if it is affected by abuse or other forms of sexual violence through the teacher. Comfort your child even if it has not experienced abuse, but if their own teacher or at least a teacher at their school has turned out to be a criminal and a mean person. No one wants such a teacher at their school. Some kids also need comforting for their feelings of loss and sadness, if they really liked the teacher and/or received a lot of attention from him.

Do not interrogate your child.

Offer to be there if your child wants to talk, even about difficult and burdensome things. But also encourage your child to talk to other people, if your child doesn't want to talk to you.

Your child decides, if they want to discuss any of this with you. It does not matter if your child was involved or not.

Explain that you were informed by the school (or that you were at a parent teacher conference and learned there) about what the teacher did. That could sound something like this:

The teacher (name of the teacher) involved children and teenagers in sexual things, strange games and inappropriate touches. No adult is allowed to do that with kids and teens. Another word for that is sexual violence. A lot of the time people do this in a way that confuses children and teens so that they do not understand what is going on, often they are talked into believing that they wanted this, or that they like it, or that it is somehow their fault. It is often the case that people like that have many positive sides and are good with children and are very popular. Sometimes kids even like sexual touches from the teacher. None of that changes anything about the fact that adults are not allowed to do such things. And every adult knows this, that's why perpetrators do these things secretly and always demand that the kids tell no one about them. Sometimes they even threaten kids and say that something bad will happen, if they tell anyone. People who do things like that want to feel powerful. Like a king who can do whatever he wants. He also lied to the other teachers and tricked them and that's why it is a great shock to many, and they are saddened that this could ever happen.

If you feel great rage and anger towards the teacher do NOT discuss this rage with your child. Maybe your child liked the teacher and even admired him. You would prevent your child from speaking to you.

It takes a long time for those affected and also for witnesses to unlearn positive feelings for a perpetrator, and for them to see what he did.

If you struggle to believe that the teacher did criminal things, discuss your doubts with other adults, but never with your child.

What matters right now is great clarity. Correct information matters. Diminishing what happened does not help your child.

Silence exclusively helps the perpetrator.

Every attempt, be it clumsy or awkward, to give the right answers to your child's questions is better than silence.

Offer statements that help your child to sort through what happened and what is still going on. Say that you are thinking about how such a seemingly nice teacher could do such criminal things. If your child wants to talk, discuss together how the teacher managed to trick everyone, so no one realised what was going on. Thinking through this will unburden the children. It was not them who did something wrong, but the teacher who planned exactly what he was going to do and manipulated everyone and went through with his plan to sexually assault children. He tricked everyone. Knowing that will help the children not to blame themselves.

Children who were affected usually do not want others to know about this. Honour this wish without promising to keep secrets. You might need help, or your child could need help, so you cannot promise secrecy. However, you can promise not to say the child's name and especially not to make it public, should your child have been affected by the sexual violence.

Get help if you, for whatever reason are unable to empower your child. Getting help is not admitting defeat, it is very courageous and helpful.

Kids are never to blame for sexual assault through adults.

There are different schools and pedagogical institutions in different times where sexual violence was enacted through different people. It is not the school's fault. The blame is exclusively on the person who did the sexual assault.

But there is a lot a school can do to protect itself in the future. This terrible occasion can lead to measures being taken that something like this will never happen again. After a time of crisis intervention, it takes time to process everything in the school and through the staff, and finally there needs to be some kind of fresh start. None of that can happen from one day to the next. There needs to be a lot of time, patience and dedication from the staff, the heads of the school, the team helping to deal with the crisis, and also from the parents and students. But it is possible for a school to develop a safety and prevention plan and to implement it, so that your child will learn to trust the school again and that you as parents feel well informed and know that your child is safe at school (once more).

Okulda öğrencilere öğretmeni tarafından uygulanan cinsel istismarın acıya çıkmasıyla ilgili, Çocuğum ile nasıl konuşmalıyım?

Çocuğunuzun şimdi size ihtiyacı var.

Yetişkinlerin (Velilerin, öğretmenlerin, ve çocuk için diğer önemli bireylerin) tepkisi, cinsel istismara maruz kalan çocuk için çok önemlidir. Korunduğu, teselli edildiği, kendisine inanıldığı ve yaşadıkları sorgulanmadığı, tek sorumlunun istismarcının kendisi olduğu söylenildiği takdirde, cinsel istismar mağduru çocukların yaşadığı zor tecrübe ile baş etmesi kolaylaşır. Önemli olan, çocuğın karışık, değişken, birbiri ile çelişkili duygularına inanmak ve bu duyguları anlamak. İstismarcı, genellikle çocukları şaşırtır ve onların zihnini bulandırır. Bu yüzden istismar mağduru çocukların istismarcıya öfke ve aynı zamanda da ilgi duyması, onu korumak istemesi, hatta özlemesi normaldir.

Çocuğunuz, öğretmeni tarafından cinsel istismara veya baska herhangi bir cinsel şiddete maruz kaldı ise onu teselli edin. Çocuğunuz, okuldaki herhangi bir öğretmenin istismarına maruz kalmasa dahi teselli edin. Hiç kimse okulunda istismarcı bir öğretmenin olmasını istemez. Aynı zamanda bazı çocuklar, istismarcının eksilen ilgisinden dolayı derin hüznü ve kayıp duygusu yaşarlar.

Çocuğunuzun sorgulamaktan kaçının.

Sizinle konuşmak istediği zaman yanında olduğunuzu hissettirin. Çocuğunuz, zor ve can yakan konuları sizinle paylaşmak istemediği takdirde güvendikleri başka bir yetişkine anlatmaları konusunda cesaretlendirin.

İstismara maruz kalsın ya da kalmasın, her çocuk kiminle ne konuşacağını ya da konuşmayacağını kendisi seçer.

Cocuğunuza, okul tarafından (mesela veli toplantısında) cinsel istismar ile suçlanan öğretmen ile ilgili bilgilendirildiğinizi anlatın. Örneğin:

“Senin Öğretmenin (öğretmenin ismi) çocukları ve gençleri cinsel içerikli oyunlara, olumsuz ve şaşırtıcı dokunuşlara ve davranışlara teşvik etti. Yetişkinlerin böyle davranması suçtur ve yasaktır. Bunun başka adı cinsel istismardır. Bunu yapan yetişkin, çocukları ve gençleri kandırır, yarattığı duygusal karmaşadan dolayı onların suçluluk duymasına neden olur. ‘Sen de istemiş-tin, senin de hoşuna gitmişti’ derler” gibi...

Bu gibi insanların aynı zamanda iyi yönleri de vardır. Çocuklarla iyi anlaşılır ve çocuklar tarafından sevilirler. Hatta bazı çocuklar öğretmenlerinden gördükleri ilgiden ve cinsel davranışlardan hoşnut olurlar. Yine de bu durum yetişkinlerin böyle davranmasını onaylamaz ve bunu bütün yetişkinler bilir. Bu yüzden bu gibi yetişkinler genellikle olayı saklamaya çalışıp olayın gizli ve saklı kalması için (büyük) caba sarf ederler. Çocukları ve gençleri tembihleyip tehdit ederler ve onlara bu konuda baskı uygularlar. Aynı zamanda sürekli sessiz kalması için manipüle ederler (“bu bizim küçük sırrımız” gibi) ya da tehdit ederler (“anlatırsan başına kötü iş gelir”). Tıpkı bir kral gibi her şeyi yapabileceklerini düşünürler. Bu yüzden diğer öğretmenleri de kandırarak yalan söylerler. Bu durumun olması çoğu kişi için çok şaşırtıcı ve üzücüdür.

Siz veliler olarak istismarcı öğretmene karşı öfkeli iseniz öfkenizi çocuğunuz ile paylaşmayın, çocuğunuz öğretmenini çok sevmiş ve ona hayranlık duymuş olabilir.

İstismara maruz kalan ve şahit olan kisilerin, istismarcıya duyulan pozitif duyguları bırakması için ve istismarcının ne yaptığını görebilmesi ve anlaması için zamana ihtiyacları vardır. Öğretmenin suç işlediğine inanmakta güçlük çekiyorsanız, süphelerinizi çocuğunuz yerine bir yetişkinle paylaşınız. Bu durumda net olmak ve doğru bilgi vermek çok önemlidir. Durumu basite indirgemenin çocuğunuza bir faydası olmayacaktır. Sessiz kalmak ise sadece istismarcıya yarıyacaktır. Çocuğunuza verdiğiniz her cevap, eksik veya yetersiz dahi olsa sessiz kalmaktan ve susmaktan çok daha kıymetlidir.

Çocuğunuz ile konuşun, ona neler yaşadığıyla ilgili açıklayıcı ve anlaşılır cümleler sunun. Bir öğretmenin çok iyi niyetli görünüp aynı zamanda suç işlemesinin sizi hala düşündürüyor olmasını paylaşın. Çocuğunuz sizinle konuşmak istediği taktirde bir öğretmenin nasıl herkesi kandırarak kimse fark etmeden bunu başarabildiğini birlikte düşünün. Cevap aramak ve düşünmek çocukları rahatlatır ve onların sorunlarla baş etme becerisini güçlendirir. İstismarcı, çocuğu cinsel istismarın kendi hatası olduğuna ve istismarı hak ettiğine inandırabilir. Bu yüzden çocuğunuza, onun hiçbir hatası olmadığını ve bütün sorumluluğun öğretmene ait olduğunu anlatın. Öğretmenin, her şeyi bilerek ve planlayarak yaptığı, çevresindeki herkesi manipüle ettiği bilgisini vermek, çocukların kendilerini suçlu hissetmemeleri ve olaydan sorumluluk duymamaları için çok önemlidir.

Cinsel istismar mağduru çocuklar, bu durumun gizli kalmasını ve bunu kimsenin duymamasını isterler. Çocukların bu isteğini önemseyin, fakat sır olarak saklayacağınız konusunda söz vermekten kaçınınız, çünkü sizin veya çocuğunuzun yardıma ihtiyacı olabilir ve bu aramızda sır demek mümkün değildir. Yalnız çocuğunuza, yaşadığı mağduriyeti herkese duyurmamak için ismini vermeyeceğiniz konusunda söz verebilirsiniz.

Farklı sebeplerden ötürü kendinizi çocuğunuza karşı faydasız ve yetersiz hissediyorsanız ve çocuğunuzun güçlendiremediğinizi düşünüyorsanız yardım alın. Yardım almak yenilgi değildir, tam aksine çok güçlü ve cesur olduğunuzu gösterir ve çok faydalı olacaktır.

Çocukların cinsel istismarında sorumluluk her zaman yetişkinlerdedir ve suç hiçbir zaman çocukta değildir.

Bir çok okul ve kurumda farklı zamanlarda, farklı yetişkinler tarafından uygulanan cinsel istismar ve taciz vakaları vardır. Çocuk istismarı az rastlanan bir durum değildir. Bu durum okuldan ziyade cinsel şiddet uygulayan istismarcı ile alakalıdır.

Lâkin, okul ve kurumlar gelecekte olabilecek istismari önlemek için birçok faaliyette bulunabilirler. Yaşanılan üzücü ve zor durumu örnek alıp olayların tekrar bu raddeye gelmemesi için önlem alabilir. Yapılan kriz yönetiminden sonra yenilenme süreci zaman alabilir, bu durum, okul ve bütün öğretmenler için ne de olsa yeni bir başlangıçtır. Bu, bir süreçtir ve bir günde değişmesi mümkün değildir. Bunun için öğretmenlerin, okul yöneticisinin, krizi yöneten ekibin, velilerin ve öğrencilerin zamana ihtiyacı vardır, herkesin sabır göstermesi, uğraşması ve sorumluluk alması gerekir. İhmali ve istismarı önlemeye yönelik çalışma yapmak, öğrencilerin okula yeniden güvenmesini sağlamak, velileri doğru bilgilendirmek ve onlara çocuklarının güvende olduğunu hissettirmek mümkündür.

چه باید به فرزندم بگویم ...

...وقتی که معلوم شود در مدرسه ی فرزندم دانش آموزی یا دانش آموزانی توسط معلم خود مورد تعرض یا آزار جنسی قرار گرفته اند.

آنچه فرزند شما باید بداند:

برای کودکی که مورد تعرض جنسی قرار گرفته و حتی شاهد آن بوده مهمترین مسئله واکنش و چگونگی برخورد اولیاء و نزدیکان (والدین، معلمان و اشخاصی که در زندگی کودک نقش مهمی دارند) است. اگر کودک آسیب دیده در حلقه ی حمایت نزدیکی باشد که روایت او را باور کرده، از کودک حمایت روحی و روانی بنمایند، او را مورد باز خواست و پرس و جوی قرار ندهند، و شخص متعرض را یگانه مسئول پیشامد و مجرم بدانند، تنها در اینصورت کودک ممکن است که بتواند تجربه دردناک را پشت سر گذاشته و از آن دوره، بدون آسیب ماندگار عبور کند. با این وجود، بسیار مهم است که اولیاء آگاه باشند که کودک یا نوجوان در چنین شرایطی ممکن است که در درک احساس خود دچار انفعال، تناقض و سردرگمی شدید بشود. زیرا معمولاً فرد آزارگر با مهارت قربانیان خود را دچار سردرگمی و احساسات متناقض می کند. بسیار متداول است که کودکان آسیب دیده از یکسو احساس خشم و سردرگمی نسبت به آزارگر داشته باشند و از سوی دیگر از او دفاع کرده یا نسبت به او حتی احساس محبت و دلتنگی کنند.

اگر فرزند شما توسط معلمش در معرض یک تعرض، آزار یا هر شکلی از خشونت جنسی قرار گرفته، و یا حتی کودک دیگری توسط معلم او یا معلم دیگری در مدرسه آزار دیده لازم است که به فرزند خود آرامش بدهید و او را از حمایت خود مطمئن کنید. هیچکس حضور یک معلم مجرم و بد خواه کودکان را در مدرسه نمی خواهد. با این وجود، ممکن است بعضی از کودکان که به معلم مزبور علاقه داشته اند و یا مورد توجه او بوده اند، دچار حس خلاء عاطفی و غم از دست دادگی شوند. چنین کودکانی نیز به حمایت عاطفی و درک شدن نیاز دارند. مهم است که تحت هیچ شرایطی کودک را بازجویی و سوال پیچ نکنید. اما می توانید او را مطمئن کنید، که اگر او بخواهد راجع به موضوع (هر چند دشوار و پیچیده) حرف بزند، شما گوش شنوای امینی برای او خواهید بود.

اگر کودک راحت نباشد که با شما حرف بزند، او را تشویق کنید که با هر شخص امین دیگری که راحت است، در مورد پیشامد حرف بزند. در نهایت این کودک است که تصمیم می گیرد که چه چیزی را با شما در میان بگذارد فارغ از اینکه مستقیم در ماجرا درگیر بوده یا نه.

به فرزند خود بگویید که از طریق مدرسه (مثلاً انجمن اولیاء و مربیان) از آنچه رخ داده و رفتار معلم آگاه شدید. بطور مثال می توانید بگویید:

(...که معلم) اسم شخص خاطی (بچه ها و نوجوانان را وارد مسائل جنسی می کرده. آنها را وارد بازی های عجیب و لمس و تماس های نامناسب می کرده است. هیچ بزرگسالی اجازه چنین رفتارهایی با کودکان و نوجوانان ندارد. نام دیگر چنین رفتارهایی خشونت جنسی است. در بیشتر مواقع، آدم های آزارگر به گونه ایی کودک یا نوجوان را سردرگم می کنند که کودک نمی فهمد که چه اتفاقی افتاده. آنها به گونه ایی وانمود می کنند، که کودک باور کند که این خود اوست که چنین رفتارهایی را می خواهد یا دوست دارد و یا به نحوی محرک آن است. در بسیاری از موارد،

افراد آزارگر ویژگی های بسیار مثبتی داشته، با کودکان بسیار خوب بوده و غالباً بسیار محبوب اند. گاهی این رابطه عاطفی بین کودک و آزارگر به حدی قوی است که کودک از لمس های نامناسب معلم حتی آزرده هم نمی شود. حتی در چنین مواردی، از جرم یک بزرگسال در تعرض جنسی به کودک چیزی کم نمی شود. تمامی بزرگسالان این

را می دانند. برای همین، آزارگرها در پنهان و به دور از چشم دیگران به تعرض می پردازند و کودک را هم به نحوی متبحرانه به سکوت مجبور می کنند، حتی گاهی آنها را تهدید کرده و می ترسانند که میادای کسی از آنچه گذشته چیزی بگویند. کسی که چنین رفتاری با کودکان می کند، دوست دارد که احساس قدرت کند. مثل شاهی که هر چه اراده کند، می تواند انجام می دهد. چنین معلمی به سایر معلمان هم دروغ می گوید و آنها را هم گمراه می کند. برای همین همه ی مدرسه در شوک بوده و از اینکه چنین اتفاقی توانسته رخ بده ناراحت هستند...» اگر شما به عنوان والد احساس خشم و عصبانیت نسبت به معلم آزارگر دارید، آنرا با کودک خود در میان نگذارید. زیرا ممکن است که کودک به معلم مزبور علاقه یا دلبستگی داشته باشد. خشم شما باعث می شود که کودک نتواند به راحتی با شما در باره آنچه می داند صحبت کند. برای کسانی که از چنین حادثه ای آسیب دیده اند، یا حتی شاهد آن بوده اند، مدت زیادی طول می کشد تا احساسات مثبتی را که به فرد آزارگر داشته اند را از دست داده و واقعیت رفتار مجرمانه او و تأثیرات آن را درک کنند.

اگر شما نمی توانید، رفتار مجرمانه معلم را باور کنید، شک و تردید خود را با سایر افراد بزرگسال در میان بگذارید و نه با کودک یا نوجوان خود. آنچه در چنین مواقعی مهم است شفافیت و اطلاعات موثق است. کم اهمیت نشان دادن واقعیه کمکی به کودک شما نمی کند.

به یاد داشته باشید که سکوت بطور خاص کمک به آزارگر است. هر تلاشی (هرچند کوچک و نا ایده آل) برای روشن کردن ذهن کودک بهتر از سکوت است.

در صحبت هایتان با کودک بیان هایی داشته باشید که به او کمک کند تا درک و احساس روشنی از آنچه رخ داده و آنچه که در جریان است پیدا کند. به او بگویید که شما به این فکر می کنید که چگونه فردی با چنان ظاهر خوب و مهربان می توانسته چنان رفتار مجرمانه و غیر انسانی انجام دهد. اگر کودک مایل به صحبت با شما بود، با هم بحث کنید که معلم چگونه توانسته همگی را فریب دهد بطوری که هیچکس نفهمد چه اتفاقی در حال وقوع است. چنین روایتی بار سنگینی از دوش کودک برداشته و راه را برای بهبود عاطفی او باز می کند: «این آنها نبودند که کار نادرستی انجام داده اند، بلکه معلم بوده که با نقشه قبلی و فریب برنامه خود را اجرا کرده تا از کودکان سوء استفاده کند. معلم همه را فریب داده. دانستن این واقعیت باعث می شود که کودکان به اشتباه خود را گناهکار ندانند.

کودکانی که از خشونت جنسی آسیب دیده اند معمولاً دوست ندارند که دیگران از این مسئله آگاه شوند. به این خواسته ی آنها احترام بگذارید بدون اینکه قول راز داری بدهید، چرا که ممکن است شما و یا کودکان به کمک یا حمایت های گسترده تری نیاز داشته باشید. بنا براین راز داری ممکن است منطقی نباشد. ولی می توانید قول بدهید و تلاش کنید که اسم کودک مجرمانه بماند و هویت او عمومی نشود.

اگر به هر دلیلی نمی توانید به کودک خود حمایت و قدرت عمل کافی برای گذر از این مرحله دشوار بدهید، از افراد متخصص کمک بگیرید. کمک گرفتن نه تنها نشانه ی ضعف نیست بلکه شجاعانه و سودمند است.

هرگز نمی توان هیچ کودکی را در تعرض جنسی یک بزرگسال متهم یا مقصر شمرد.

تعرض جنسی در مدارس و مؤسسات آموزشی گوناگون و در زمان های متفاوت توسط اشخاص مختلف می تواند رخ دهد و این گناه بر دوش مدرسه یا مؤسسه نیست، بلکه بطور خاص بر عهده ی شخص متجاوز است.

با این وجود، مدرسه کارهای بسیاری می تواند برای محافظت از خود در آینده انجام دهد. یک چنین واقعه ی هولناکی می تواند به معیارها و مقرراتی منجر شود که از تکرار چنین اتفاقی در آینده جلوگیری کند. بعد از چنین بحرانی، مدرسه و مربیان به زمانی برای تحلیل اتفاقات، برنامه ریزی و در نهایت یک شروع جدید نیاز دارند. چنین گذاری پس از بحران یک شبه اتفاق نمی افتد و صبر و تلاش مربیان، مدیران مدرسه و همچنین والدین و دانش آموزان را می طلبد. مدرسه می تواند برنامه ای منسجم برای امنیت و محافظت از کودکان تهیه کرده و به اجرا در آورد تا کودک شما اعتماد به مدرسه را دوباره بیاموزد و شما به عنوان والد از امنیت دوباره ی فرزند خود مطمئن باشید.